

HET NEDERLANDS GOLF MUSEUM NEEMT U MEE IN DE GESCHIEDENIS VAN EEN STOKOUDE SPORT

Ingeborg Slikker houdt van sport en van de regels die eraan te pas komen, met als grootste uitdaging die volledig te doorgronden.

“Ik heb geen partner en geen kinderen en vind het een prettig idee dat de boeken in het golfmuseum terechtkomen.”

Het zijn de verhalen achter de objecten die het Nederlands Golfmuseum tot leven brengen. Van mensen die over vroeger en nu kunnen vertellen. In deze aflevering is het woord aan Ingeborg Slikker die het museum een groot deel van de inhoud van haar boekenkast schonk. Dankzij haar royale gift zijn er weer veel nieuwe titels aan de bibliotheek van het museum toegevoegd.

Boekenkast opruimen

Het leven van Ingeborg Slikker staat voor een groot deel in het teken van golf. Ze is lid van de Noordwijkse Golfclub, vlakbij haar woonplaats Wassenaar, maar fungeert ook als referee, oftewel scheidsrechter, voor jonge talenten die op The Dutch in Spijk aan hun professionele carrière werken. Haar comfortabele appartement ademt haar liefde voor de golfsport. Het toilet oogt als een minigolfmuseum. Schappen met bekertjes en medailles gewonnen bij diverse wedstrijden, wanden vol foto's genomen op zacht glooiende golfbanen. In de hal hangt een sfeer vol schilderij van een golfbaan en de boekenkast in haar woonkamer is vrijwel geheel gevuld met golfboeken. Na afloop van het interview toont de kast echter veel lege plekken en heeft ze het grootste deel van haar verzameling aan het Nederlands Golfmuseum overgedragen. Dozen vol golfboeken gaan

Ingeborg ruimt haar boekenkast op en doneert de inhoud aan het Nederlands Golfmuseum.

mee in de auto. Eindbestemming Golfbaan Bleijenbeek in Afferden waar het museum is ondergebracht.

Regels doorgronden

Ingeborg Slikker houdt van sport en van de regels die eraan te pas komen, met als grootste uitdaging die volledig te doorgronden. Vanuit dat perspectief is tevens haar liefde voor bridge te verklaren. Het toeval wilde dat die hobby haar bij Jack van der Schraaf bracht, voormalig directeur van de Nederlandse Golf Federatie (NGF). “Ik kwam in zijn woning om er te bridgen en zag er zakken vol golfboeken staan, klaar om naar de vuilnis gebracht te worden. Toen ik vroeg of ik ze mocht hebben, kreeg ik ze allemaal mee.”

De boeken waren goed aan haar besteed. De nu zestigjarige Ingeborg Slikker heeft ze vrijwel allemaal gelezen en er vaak doorheen gebladerd. Maar inmiddels stonden ze al jaren bij haar in de kast. “Het wordt het tijd dat ik ze opruim. Ik heb geen partner en geen kinderen en vind het een prettig idee dat de boeken niet bij het oud papier belanden, maar in het golfmuseum terechtkomen, zodat anderen er ook nog van kunnen genieten”, licht ze toe. Alleen de boeken over baanarchitectuur heeft ze gehouden, én de boeken waarin ze zelf wordt genoemd. In de golfkringen is ze immers geen onbekende, voornamelijk vanwege haar gigantische kennis van de regels, waarover ze graag schrijft. Onder andere in een maandelijks column voor het Golfers Magazine. Leesbare teksten, die voor iedere golfer te behappen zijn. “Ik schrijf zoals ik praat”, zegt ze.

“Toen ik net begon organiseerde de NGF hoogstens tien toernooien per jaar, maar het werden er steeds meer en tegenwoordig zit je zo aan de veertig.”

Referee

Dertig jaar lang fungeerde Ingeborg Slikker als referee voor de NGF. Een van de weinige vrouwen die deze rol vervulde. Soms zelfs de enige op belangrijke toernooien zoals de KLM Open. Puur liefdewerk. In de golfsport is referee een onbetaalde functie. “Je moet het echt leuk vinden, want het vraagt veel van je. Je moet veel scholing volgen en tijdens een toernooi ben je uren op de baan en heb je nauwelijks pauze. Je krijgt een vaste plek toegewezen en via de walkie talkie communiceer je met de andere referees, hoewel dat tegenwoordig ook wel via een tablet gaat. Toen ik net begon organiseerde de NGF hoogstens tien toernooien per jaar, maar het werden er steeds meer en tegenwoordig zit je zo aan de veertig.”

Een positieve bijdrage aan een toernooi leveren. Dat is haar belangrijkste doel als referee. Leg haar een situatie voor en ze heeft er een antwoord op. Maar het gaat haar ook om het contact met de spelers. “Je moet hun respect verdienen”, zegt ze. Wat haar er niet van weerhoudt impopulaire maatregelen te nemen, zoals het een referee betaamt. Moeilijke beslissingen die ze zich altijd blijft herinneren, zoals de aanvaring met een speler tijdens The British Master. “Hij smeedt zijn putter nogal woest neer, waardoor het loodje eruit viel en wilde die repareren. Maar na die actie mocht hij die putter echter niet meer gebruiken en dat moest ik hem vertellen. Hij was pisnijdig, maar toen ik hem jaren later weer tegenkwam, wist hij nog precies wie ik was en gaf hij me volkomen gelijk.”

Nadat er een ongewenst einde aan haar werk voor de NGF kwam, waaraan ze liever geen woorden wijdt, is ze zich gaan inzetten voor de jonge golfspelers van The Dutch, zowel jongens als meisjes. “De sport leeft nu veel meer onder jongeren, waardoor er steeds meer talenten komen bovendrijven. Het is fijn om met hen te werken en ze mogen me altijd bellen met een vraag over een situatie waar ze zelf niet uitkomen.”

Liefde voor golf

Ook zij kreeg de liefde voor de golfsport al van jongs af aan mee, ook al kostte het enige tijd die te laten rijpen. “Mijn opa en oma speelden bij de Haagsche Golfclub en ook mijn moeder was er lid van. Na haar huwelijk moest ze ermee stoppen, omdat mijn vader die sport niet kon betalen. Toen ze het beter kregen en ze er weer lid wilde worden, was daar echter geen plaats meer en ging ze bij de Noordwijkse Golfclub spelen. Op mijn zestiende nam ze mij ermee naartoe, omdat ze het belangrijk vond dat ik ook leerde golfen. In die tijd hockeide ik op hoog niveau, als keeper. Ik ben nogal sportief aangelegd en golfen ging me goed af, maar er waren nauwelijks jongeren op die club, waardoor ik het al snel voor gezien hield. Toen ik als twintiger vanwege een blessure niet meer kon hockeiden, heb ik het golfen alsnog opgepakt en ben ik er pas echt van gaan genieten.” Iets waarvoor ze haar te jonggestorven moeder, die slechts vijftien-zestig jaar oud werd, tot op de dag van vandaag nog dankbaar voor is.

Een interview in het Golfers Magazine, waarvoor ze een maandelijks column schrijft.

Door: Ellen Klaasse-Derks

**NEDERLANDS
GOLF
MUSEUM**

WORDT VRIEND

Het Nederlands Golfmuseum is gevestigd op Landgoed Bleijenbeek in Afferden, een landgoed met onder meer een golfbaan. Het bouwen van een museum kost veel geld. Wordt Vriend van het Nederlands Golfmuseum en help mee aan de verdere ontwikkeling van het boeiende reizen in de tijd. Kijk op onze website om te lezen hoe je Vriend kunt worden.

LANDGOED GOLFBAAN BLEIJENBEEK | AFFERDEN | WWW.GOLFMUSEUM.NL